

Otiorhynchus apenninus Stierlin, 1883, *Otiorhynchus dieckmanni* Magnano, 1979 og *Otiorhynchus aurifer* Boheman, 1843, tre nye snudebiller for den danske fauna (Coleoptera: Curculionidae)

Jan Boe Runge

Runge, J.B.: *Otiorhynchus apenninus* Stierlin, 1883, *Otiorhynchus dieckmanni* Magnano, 1979 and *Otiorhynchus aurifer* Boheman, 1843, three new weevils to the Danish fauna.

Ent. Meddr 76: 69-78. Copenhagen, Denmark, 2008. ISSN 0013-8851.

Three species of Coleoptera, *Otiorhynchus apenninus* Stierlin, 1883, *Otiorhynchus dieckmanni* Magnano, 1979 and *Otiorhynchus aurifer* Boheman, 1843 are recorded as new to Denmark. Several specimens of *O. apenninus* were found in 2006 and 2007 on four localities in Odense on the island of Funen (F). One specimen of *O. dieckmanni* was found in Neder Holluf, a suburb to Odense, in 2007. One specimen of *O. aurifer* was found in Rødovre, a suburb to Copenhagen, also in 2007. Diagnostic characters and notes on biology and distribution are given.

Jan Boe Runge, Sneglehatten 90, DK-5220 Odense SØ, Danmark.

E-mail: runge.sneglehatten@tele2adsl.dk

Indledning

En dag i september – den 18.09.2006 – fik jeg besøg af en bekendt fra nabokvarteret, der er beliggende i Tornbjerg, som er en del af det sydøstlige Odense. Hun havde medbragt en æske, hvori der var anbragt en ret stor snudebille. Som flere gange tidligere, hvor jeg også var blevet bedt om at “kigge” på forskellige billearter, havde hun derfor en forventning om, at jeg kunne oplyse, hvad det var for en bille. Det lod sig imidlertid ikke gøre, da jeg ikke havde set denne art før. Det var dog umiddelbart tydeligt at se, at den medbragte bille tilhørte slægten *Otiorhynchus*. Lokaltiteten skulle undersøges, bankeskærmen blev pakket, op på cyklen og to minutter efter var jeg på lokaliteten. Det er et 22 år gammelt boligområde med sammenbyggede boliger, små private haver – fælles gårdhaver beplantet med en blanding af forskellige prydbuske og -træer. På en af disse prydbuske, en 2-3 m høj træ-cotoneaster (*Cotoneaster frigidus*) var bladene tydeligt begnavede. Bankeskærmen blev anbragt under nogle udhængende grene, der efterfølgende fik et lettere slag. Til min overraskelse dryssede det ned med biller af den eftersøgte art.

De indsamlede eksemplarer lod sig ikke bestemme til art ved hjælp af “Danmarks Fauna” (Hansen, 1950). Ved at konsultere “Käfer Mitteleuropas” (Frieser, 1981) vil man umiddelbart bestemme dyret til *O. salicicola*, eller i tvivlstilfælde den nærtstående art *O. armadillo*. Det viste sig, at det var *O. salicicola*, vi havde fundet, hvilket er et synonym til *O. apenninus* (jf. Alonzo-Zarazaga, 2007a). Ved at foretage genitalundersøgelse af relevante, nærtbeslægtede arter indenfor slægten, venligst udlånt af Zoologisk Museum i København, blev de fundne eksemplarer endegyldigt bestemt til at være *O. apenninus* Stierlin, 1883, en ny art ikke kun for landet, men også for hele Skandinavien.

Flere lokaliteter med *O. apenninus* og andre nye arter

Der skulle gå knap et år efter det første fund af *O. apenninus* indtil det næste. Den 19.08.2007 kom jeg forbi Det Tekniske Fakultet i Odense. Her bemærkede jeg, at bladene på de liguster (*Ligustrum* sp.), der omgav en parkeringsplads og parkeringsbåsene, var meget begravede. Ved nærmere undersøgelse viste det sig, at også her var der utrolig mange eksemplarer af *O. apenninus*. Lokaliteten er beliggende ca. 4 km vest for den første lokalitet. Skolen og de plantede liguster er ca. 40 år. Det må formodes, at arten kan have været på lokaliteten, lige siden skolen blev opført og således blevet indslæbt sammen med planterne. Den tredje lokalitet, hvor jeg fandt arten, var i et lille parkanlæg nær H. C. Andersens Hus i Odenses centrum. Den fjerde lokalitet var i Neder Holluf, et villakvarter i Odense sydøst, også her med forekomst på liguster. Alle steder blev arten fundet i stort antal.

Den sydøstlige del af Odense, hvor hækken mellem de enkelte parceller er liguster, blev nu grundigt undersøgt. En del af disse hække havde gnav efter *Otiiorhynchus*-arter. Ved jævnlige besøg i området – efter mørkets frembrud – i perioden fra 12.08. til 26.09.2007 blev der fundet flere arter af slægten *Otiiorhynchus*.

Foruden et antal mindre almindelige arter, blev der også fundet *O. smreczynskii* Cmoluch, 1968, en art der her i landet første gang blev fundet i Føllenslev (NWZ) 1999 (Hansen et al., 2000). Fundet er således tredje danske lokalitet. Der blev også fundet *O. crataegi* Germar, 1824, der første gang blev fundet på Amager (NEZ) 1989 (Palm, 1990). Begge arter er nye for Fyn. Interessant er det, at *O. crataegi* næsten samtidig (20.09.2007) blev fundet som ny i WJ (Billund), personligt meddelt af Ole Vagtholm-Jensen.

Den 18.09.2007 blev der fundet et eksemplar af yderligere en ny art for landet. Eksemplaret lod sig igen ikke bestemme til art ved hjælp af "Danmarks Fauna" (Hansen, 1965). Ved hjælp af "Käfer Mitteleuropas" (Frieser, 1981) kunne dyret ret nemt bestemmes til *Otiiorhynchus dieckmanni* Magnano, 1979.

O. dieckmanni er en art, der er under udbredelse mod nord syd, og som var ventet her i landet. Ved en efterfølgende grundig undersøgelse af ligusterhækkene blev der ikke fundet yderligere eksemplarer af arten. Kun få eksemplarer af forskellige andre billearter blev fundet på ligusterhækkene her sidst på året (2007), hvoraf kan nævnes: *O. rugosostriatus*, *O. ovatus*, *O. sulcatus*, *Sciaphilus asperatus* samt mariehønen *Rhyzobius chrysomeloides* (fam. Coccinellidae), sidstnævnte i stort antal over hele området.

I december måned 2007 fik jeg en henvendelse fra Henning Liljehult i København, som på en bygning i Rødovre (NEZ) havde fundet en ret stor snudebille. At den hørte til slægten *Otiiorhynchus* var tydelig. For at artsbestemme billen blev "Käfer Mitteleuropas" (Dieckmann & Behne, 1994) atter taget i brug. Også dette drejede sig om en ny art for landet: *Otiiorhynchus aurifer* Boheman, 1843.

***Otiiorhynchus apenninus* Stierlin, 1883 (= *salicicola* Heyden, 1908) (Fig. 1)**

Kendetegn

O. apenninus og *O. aurifer* (om denne art se nedenfor) kan indføjes i bestemmelsesnøglen i "Danmarks Fauna" (Hansen, 1965) ved på side 26 at erstatte teksten fra linie 4 for oven til og med linie 10 med følgende nye nøglepunkter:

5. Snuden med dyb længdefure. Vingedækkernes sribemellemrum stærkt vortede. Længde 8,3-12,0 mm 5a.
- Snuden højest med svag længdefure. Vingedækkernes sribemellemrum i det højeste svagt kornede. Længde 3,8-6,5 mm 6.
- 5a. Snudens længdefure uden længdekøl. Længde 8,5-9,5 mm 8. *sulcatus*.
- Snudens længdefure med længdekøl. Længde 7,0-12,0 mm 5b.

- 5b. Vingedækkerne med pletvis tydelig og delvis sammenflydende metallisk-guldgylden skælagtig behåring..... 8b. *aurifer*.
 – Vingedækkerne uden eller med utydelig pletvis gullighvid behåring. Længde 7,0-12,0 mm.....5c.
 5c. Vingedækkernes inderste striber fint kornede, striberne ubrudte8a. *apenninus*.
 – Vingedækkernes inderste striber fint kornede, striberne uregelmæssigt afbrudt ved fortykkelse på tværs af stribemellemrummene..... [*armadillo*]

8a. *Otiiorhynchus apenninus* Stierlin, 1883. Længde 8,3-10,7 mm. Arten kan formentlig kun forveksles med få lignende arter i Europa. Denne art er sort. En lignende art *O. wellschi* Friese, 1975, der er hjemmehørende på Istrien (Opatja), er brunlig. Begge arter har vingedækker med regelmæssige kornrækker i striber, hos *O. wellschi* er disse striber dog ofte afbrudt.

Der er to andre arter, der har en slående lighed med *O. apenninus* og kan forveksles med denne. Det er henholdsvis *O. amplipennis* Fairmaire 1859 og *O. armadillo* (Rossi, 1792). Førstnævnte art, der både er subalpin og alpin, er kendt fra områderne Wallis i Schweiz og Piemonte i Norditalien. Arten har langstrakte følehorn med svøbeled, der er mere end dobbelt så lange som brede (Friese, 1981). Den anden art, *O. armadillo*, nævnes i litteraturen eller på hjemmesider ofte sammen med eller bliver endog forvekslet med *O. apenninus* såvel i tekst som på foto.

Hos *O. apenninus* er vingedækkerne ret hvælvede; i den bagerste tredjedel er siderne næsten rette, og oversiden flad, bredt nedtrykt, selve spidserne er kort stumpvinklet indskårne. Oversiden med meget små, utydelige, nedliggende hår, samt (hos nyklækkede eksemplarer) en gul støvlignende beklædning der let afgnides. Støvlaget er tæt på vingedækkernes sider og tiltagende i tæthed fortil og på bagkroppens underside. Ingen af de mange indsamlede danske eksemplarer kan på vingedækkernes bredde bestemmes til ♂ eller ♀.

Pronotum er vortet og behåret som vingedækkerne. Hovedet er forsynet med lidt længere, delvis indadrettede, hår. Snudens form er fortil som et W. Benene er slanke. Hos store eks. af ♂ er skinneben, foruden med en række børster også forsynet med en række små knuder. Disse knuder er ikke til stede hos ♀. De to arter *O. apenninus* og *O. armadillo* lader sig hos ♂ let adskille: Hos *O. apenninus* er penis lidt asymmetrisk og mod spidsen tilspidset (fig. 2), hos *O. armadillo* er spidsen helt afrundet (fig. 3). De to køn lader sig hos begge arter adskille ved at sidste bugled hos ♂ er tydelig parallelstribet (fig. 4), ♀ er derimod tydelig punkteret, dog hos nogle eksemplarer mindre tydelig stribet (fig. 5).

Udbredelse

O. apenninus forekommer i det mellemste og nordligste Italien (Friese, 1981) og er i de sydlige områder af Alperne vidt udbredt og ikke sjælden. Den er fundet i det nordlige Schweiz og det østlige Østrig (Purkersdorf ved Wien (2.07.2004)). I Tyskland blev arten første gang fundet i Kalkar-Kehrum, nær grænsen til Holland. Her blev den observeret i en bolig, hvor billerne fra rodnettets af et juletræ (asiatisk dværgfyr) klækkede gennem flere uger. Arten blev senere fundet i Sydtykland i München-Neuperlach på en vindueskarm i en bolig. Arten har i ca. 14 år været kendt fra Holland og betragtes dér if. Köhler (2007) som et skadedyr i planteskoler. Han oplyser også, at der i mellemtiden er mange områder, hvor snudebillen nu har indfundet sig. I marts 2007 observerede Köhler, at de indsamlede dyr stadig var aktive og parrede sig dagligt, spiste uafbrudt og lagde kontinuerligt æg. Først ved en temperatur under 4°C blev aktiviteten indstillet. Under beskyttede forhold (fx læ) med temperatur under -8°C var dette for eksemplarer der stammede fra Sydalperne uproblematisk. Biller under ubeskyttede forhold døde først ved -8,3°C.

Fig. 1. *Otiorhynchus apenninus*. Længde/Length 10,7 mm. Foto/Photo: Geert Brovad, ZMUC.
 Fig. 2. ♂ genitalium af/♂ genitalia of *Otiorhynchus apenninus*. Foto/Photo: Jan Boe Runge.
 Fig. 3. ♂ genitalium af/♂ genitalia of *Otiorhynchus armadillo*. Foto/Photo: Jan Boe Runge.
 Fig. 4. Sidste bugled hos ♂ af *Otiorhynchus apenninus*/Last abdominal segment from ♂ of *Otiorhynchus apenninus*. Foto/Photo: Jan Boe Runge.
 Fig. 5. Sidste bugled hos ♀ af *Otiorhynchus apenninus*/Last abdominal segment from ♀ of *Otiorhynchus apenninus*. Foto/Photo: Jan Boe Runge.

Fig. 6. Træ-cotoneaster (*Cotoneaster frigidus*) i et boligområde med fælles gårdhaver er habitat for *Otiorhynchus apenninus*. Tornbjerg, Odense. 18. september 2006./Tree cotoneaster (*Cotoneaster frigidus*) in a housing area with common garden is a habitat for *Otiorhynchus apenninus*. Tornbjerg, Odense. 18th September 2006. Foto/Photo: Jan Boe Runge.

Fig. 7. Gnav af *Otiorhynchus apenninus* på træ-cotoneasterblade (*Cotoneaster frigidus*)/Notchmarks from *Otiorhynchus apenninus* on leaves of Tree cotoneaster (*Cotoneaster frigidus*). Foto/Photo: Jan Boe Runge.

I det nordlige Tyskland (Schleswig-Holstein, Niederelbegebiet og en del af Niedersachsen til Elben) er *O. apenninus* ikke fundet (Naturwissenschaftliche Heimatforschung zu Hamburg e.V.s" kort, 10.01.2008).

Den nærtstående *O. armadillo* er fundet på en lokalitet lige nord for Hamburg samt på nogle få andre lokaliteter i Nordtyskland (Palm, 1996).

I Storbritannien er både *O. apenninus* og *O. armadillo* fundet. Max Barclay, der er kurator for biller på Natural History Museum i London, oplyser, at de to arter nu er almindelige i Chelsea, Victoria, Pimlico, Fulham og i den sydvestlige del af London, hvor arterne er meget skadelige, samt i Surrey, Cardiff og Edinburgh. Om overlevelsesmuligheder i

Storbritannien oplyses, at en enkelt ♀ er i stand til at lægge over 100 æg pr. år og at billerne trives trods den koldere britiske sommer. Desuden er de hér muligvis undsluppet sine predatorer og parasitter (Telegraph.co.uk, 2002). Klimaændringen her i landet er, som i England, muligvis årsag til de gode livsbetingelser for *O. apenninus*.

Forekomst i Danmark

O. apenninus er her i landet kun kendt fra de fire ovennævnte lokaliteter på Fyn, i distrikt F: Odense syd (UTM: NG83), 19.08.2007; Odense centrum (UTM: NG84), 3.09.2007; Neder Holluf (UTM: NG93), 14.09.2007; Tornbjerg (UTM: NG93) 18.09.2006, på alle lokaliteter i flere eksemplarer (første fund J. B. Runge, senere flere samlere).

Bionomi

De danske eksemplarer af *O. apenninus* er på den første lokalitet (Tornbjerg) fundet på træ-cotoneaster (*Cotoneaster frigidus*) (fig. 6). Denne busk er i øvrigt en af de hyppigste arter på lokaliteten. Ikke kun denne arts blade var begravede. Ved undersøgelse af områdets øvrige buske var der gnav af samme type at finde på så godt som alle de løvfældende træer og buske. Træ-cotoneaster var dog tydeligt den busk, hvis blade var mest begravede af billerne. De angrebne buske og træer er udplantet på et kvadratisk område på nogle få hundrede m². På de andre lokaliteter blev arten fundet på ligusterhække – også her i større antal.

Mens imago som nævnt ernærer sig ved at begnave forskellige planters blade, lever larven derimod et underjordisk liv, hvor den begravner planternes rødder.

O. apenninus kan findes fremme hele døgnet, i modsætning til en del andre *Otiorhynchus*-arter, der er natakive og først træffes fremme efter mørkets frembrud. Arten, der hyppigt kan indsamles i stort antal på den rette lokalitet, er ikke ret synlig, men kan iagttages siddende på undersiden af bladene, enten i færd med parring eller med at begnave bladens kanter (fig. 7). Herved fremkommer der det karakteristiske gnav, som straks synliggør billens tilstedeværelse. Billen er til stede på buskene maj til september.

***Otiorhynchus dieckmanni* Magnano, 1979 (Fig. 8)**

Kendetegn

O. dieckmanni kan indføjes i bestemmelsesnøglen i "Danmarks Fauna" (Hansen, 1965) ved på side 27 at supplere teksten fra linie 4 fra oven med følgende ny nøglepunkt:

– Vingedækkerne pletvis skælklædte.....10a.
10a. Vingedækkerne med lange, rækkevis skråt bagudrettede hår 13a. *dieckmanni*.

13a. *Otiorhynchus dieckmanni* Magnano, 1979. Længde 5,3-7,5 mm. Lysere til mørkere brun. Ben og til dels følehorn forholdsvis lysebrune. Lårene utandede, forskinnebenenes spids stærkt udvidet på ydersiden. Vingedækkerne hvælvede, sribede med tydelige, forholdsvis store punkter. Mellem striberne findes rækker af lyst gullige, lange, opstående (ca. 45°), bagudrettede hår. Hårene længere end afstanden mellem disse. Vingedækkerne er yderligere forsynet med gule, metalskinnende, ovale skæl, der på hver vingedække danner en kurveformet række samt mindre dannelser af pletter. Pronotum kraftigt punkteret med navlepunkter, mellemrummene blanke og lidt mindre end punkterne.

Udbredelse

Otiorhynchus dieckmanni er af Luigi Magnano beskrevet som en ny art på baggrund af nogle eksemplarer, der var indsamlet i Magdeburg, Tyskland. De første tre eksemplarer blev fundet i april 1978 i jorden under jordbærplanter. Året efter blev yderligere 35 ek-

Fig. 8. *Otiorrhynchus dieckmanni*. Længde/Length 7,5 mm. Foto/Photo: Geert Brovad, ZMUC.

semplarer af arten fundet. Han oplyser videre, at billen forekom ubekendt, men kunne bestemmes hørende til underslægten *Arammichnus* Gozis, 1882, der hører under slægten *Otiorrhynchus*. Da andre arter i samme underslægt forekommer i Italien, må det formodes, at den nye art ligeledes stammer herfra. Et oprindelsesland er dog tilsyneladende stadig usikkert (Magnano 1979).

I Tyskland er arten fundet spredt fra syd mod nord til egnen omkring Hamburg, hvor den nu kendes fra 5 lokaliteter (Verein für Naturwissenschaftliche Heimatforschung zu Hamburg, 2008). I Frankrig er *O. dieckmanni* fundet i et eksemplar ved Lit-et-Mixe nær kysten ud mod Atlanterhavet. I Holland blev arten første gang fundet den 14.06.1994 på en ligusterhæk i en have i Helvoirt (Noord-Brabant). Siden da er arten fundet på flere spredte lokaliteter i provinsen Noord-Brabant, Limburg, Dronten (Flevoland) og Noord-Holland. På en lokalitet ved Weert (Limburg) blev arten samlet på to på hinanden følgende år (11.05., 22.05. og 15.10.2000, i stort antal og igen i 2001, i adskillige eksemplarer). På en anden lokalitet, Heemstede (Noord-Holland) blev der fundet et ikke udhærdet eksemplar (2.05.2001). Desuden er der fund af ét eksemplar fra Sverige: Halltorp (Öland) 7.07.1981 (Heijerman & Raemakers, 2001).

Forekomst i Danmark

O. dieckmanni er her i landet kun kendt fra den nævnte lokalitet på Fyn, i distrikt F: Neder Holluf (UTM: NG93), 18.09.2007 (J. B. Runge).

Bionomi

I forsøg har Dieckmann (1980) fodret et antal af billen i fangenskab med en lang række forskellige planter. Tilsyneladende accepterede billerne alle de planter, der blev tilbudt som foder: Almindelig hundegræs (*Dactylus glomerata*), hvid-kløver (*Trifolium repens*), almindelig mælkebøtte (*Taraxacum officinale*), almindelig kællingetand (*Lotus corniculatus*) samt flere andre almindelige planter. Billen må således forventes at kunne træffes på flere forskellige biotoper.

I Holland er billen som i Danmark og flere steder i Tyskland fundet på liguster (*Ligustrum* sp.). I Berlin er et enkelt eksemplar registreret på almindelig blærebælg (*Colutea arborescens*), i Hamburg-området på syré (Syringa sp.). Ifølge Palm (1996) er imago nataktiv og kommer først frem ved mørkets frembrud. Imago er sløv om dagen, men meget aktiv om natten.

Eksemplaret, der blev fundet i Tornbjerg sidst på efteråret, var forholdsvis nyklækket og havde ingen skader. Dette er et tegn på, at billen formodentlig ville have overvintret under jordoverfladen ved ligusterrodnettet, såfremt den ikke var blevet indsamlet.

***Otiorhynchus aurifer* Boheman, 1843 (Fig. 9)**

Kendetegn

Foruden bestemmelsesnøglen under *O. apenninus*, hvor *O. aurifer* er nævnt, kan følgende supplerende tekst benyttes til artsbestemmelse: Længde 11,0-12,0 mm. Brunsort, følehorn og ben næsten ikke lysere end resten af dyret. Pronotums sider afrundede, pronotum knapt bredere end langt, med forholdsvis stor, blank og vortet overflade. Vingedækkerne brede, ægformede, den mellemste tredjedel af siderne næsten rette og parallelle; punktstribernes mellemrum brede, uregelmæssige og fladt vortede. Vingedækkerne med pletvis tydelig og delvis sammenflydende gylden, metalskinnende, skælagtig behåring; overfladen ses tydeligt mellem den pletvise beklædning. Følehornenes 2. svøbeled kun lidt længere end 1. svøbeled.

Udbredelse

O. aurifer er udbredt i det østlige og mellemste middelhavsområde samt i dele af Mellem Europa. I Fauna Europaea (Alonzo-Zarazaga, 2007b) er nævnt følgende lande og landområder, hvor arten forekommer: Bosnien-Hercegovina, Croatien, Korsica, Tyrkiet (europæiske del), Grækenland, Italien, Bulgarien og Frankrig. I Tyskland kendt fra flere steder bl.a. omkring Hamburg (Verein für Naturwissenschaftliche Heimatforschung zu Hamburg, 2008). Arten er i september 2001 fundet i Dronten (Flevoland) i Holland på en ligusterhæk i selskab med en række andre *Otiorhynchus*-arter (Heijerman & Raemakers, 2001). I England er *O. aurifer* ifølge Palm (1996) fundet enkelte steder, hvoraf et par af lokaliteterne dækker over fund gjort indendørs.

Forekomst i Danmark

Det i Danmark fundne eksemplar af *O. aurifer* er indsamlet 3.10.2007, i distrikt NEZ: Rødovre (UTM: UB37) krybende på en betonvæg omgivet af liguster- og cotoneasterbuske (H. Liljehult).

Bionomi

Det danske eksemplar af *O. aurifer* er indsamlet i nærheden af en ligusterbeplantning, og da arten både i Tyskland og Holland også er fundet på liguster (*Ligustrum* sp.), må denne plante (i hvert fald på vore breddegrader) betragtes som artens foretrukne foderplante. Christoph Germann (Germann & Sprick, 2004) fortæller i en rejseberetning fra en ekskursion til Sicilien (Castellano, Bosco di Ficuzza), hvorledes han om natten på nøgne gede-græssange har indsamlet op til fem *Otiorhynchus*-arter, hvoraf en var *O.*

Fig. 9. *Otiorhynchus aurifer*. Længde/Length 12,0 mm. Foto/Photo: Geert Brovad, ZMUC.

aurifer. Billerne blev fundet på brombær (*Rubus fruticosus*) og *Dittrichia*. Han oplyser endvidere, at blandt de indsamlede eksemplarer af *O. aurifer* var der eksemplarer af hankøn. Det interessante var, at han ikke tidligere havde fundet ♂ hverken fra Frankrig, Korsika eller Italien (hvilket stemmer overens med øvrige fund i Europa), kun ♀ (parthenogenetiske). Han fortæller også, at på Sicilien optræder arten i en tvekönnat form, hvad der kan henføre til en oprindelse for den parthenogenetisk form.

Materiale og undersøgelse

Ved undersøgelsen af imagines af *O. apenninus* er der benyttet et tilfældigt antal individer indsamlet fra lokaliteten på Tornbjerg. Materialet omfattede 14 ♂ og 8 ♀. Længden for ♂ er 8,3-10,7 mm (gennemsnit 9,6 mm); for ♀ 9,0-10,0 mm (gennemsnit 9,4 mm). Ved måling af *O. aurifer*, imagines, er der foruden det indsamlede eksemplar benyttet to eksemplarer venligst udlånt af Zoologisk Museum, København. Længde: 11,0-12,0 mm (gennemsnit 11,5 mm). Ved undersøgelsen af *O. dieckmanni*, imagines, er der benyttet det eksemplar af en ♀, der blev fundet på lokaliteten i Nedre Holluf, samt supplerende oplysninger fra litteraturen. Længden blev målt til 6,2 mm. Længde ifølge litteraturen c. 5,3-7,5 mm (Palm, 1996 og Frieser, 1981). Individernes længde blev målt fra øjnernes forrand til vingedækkernes spids og omfatter således ikke snuden.

Afsluttende bemærkninger

Med det store antal af *Otiorhynchus* arter, der er fundet i det palæarktiske område, samt den klimaændring, der står for døren og som har medført, at Danmark klimamæssigt er på vej til at "rykke 500 km mod syd", har betydet at en række nye arter har vundet indpas her i landet. Det bliver interessant at se, hvilke nye arter der vil dukke op i fremtiden. Af *Otiorhynchus*-arter, vi muligvis allerede nu kan forvente, er for eksempel *O. armadillo*, *O. niger*, *O. laevigatus*, *O. setosulus*, *O. auropunctatus*, *O. coecus* og *O. morio*, og hertil kommer så indvandring af arter, vi overhovedet ikke har en chance for at forudse.

Taksigelse

En tak skal rettes til Jan Pedersen, Zoologisk Museum, København, for gennemlæsning og kommentarer til manuskriptet, og en tak til Geert Brovad, Zoologisk Museum, København, for hjælp med foto af imagines samt en tak til Zoologisk Museum, København for lån af eksemplarer af *Otiorhynchus*-arter til brug ved artsbestemmelse. Der skal også rettes en tak til Henning Liljehult for oplysning om hans fund af *O. aurifer*, samt lån af eksemplaret.

Litteratur

- Alonzo-Zarazaga, M.A. 2007a. Fauna Europaea: *Otiorhynchus* (*Otiorhynchus*) *apenninus* Stierlin 1883. Fauna Europaea version 1.3, <http://www.faunaeur.org>.
- Alonzo-Zarazaga, M.A. 2007b. Fauna Europaea: *Otiorhynchus* (*Otiorhynchus*) *aurifer* Boheman 1843. Fauna Europaea version 1.3, <http://www.faunaeur.org>.
- Dieckmann, L., 1980. Beiträge zur Insektenfauna der DDR: Coleoptera – Curculionidae (Brachycerinae, Otiorhynchinae, Brachyderinae) – *Beiträge zur Entomologie* 30: 145-310.
- Dieckmann, L. & L. Behne, 1994. Curculionidae. Pp. 246-258 in: Lohse, G. A. & W. Lucht, *Die Käfer Mitteleuropas* 14; 3. Supplementband: 403 pp. – Goecke & Evers Verlag. – Krefeld.
- Frieser, R., 1981. Otiorhynchinae. Pp. 184-240 in: Freude, H., Harde, K. W. & Lohse, G. A., *Die Käfer Mitteleuropas* 10: 310 pp. – Goecke & Evers Verlag. – Krefeld.
- Germann, C. & P. Sprick, 2004. – Ergebnisse von zwei Exkursionen ins südliche Italien mit einem Reisebericht über die Exkursion des CURCULIO-Institutes nach Sizilien und Kalabrien (Coleoptera: Curculionidae). – *Weevil News*, No. 18: 11 pp., *CURCULIO-Institute: Mönchengladbach*. <http://www.curci.de/WeevNews/beitrag18/beitrag18.html>
- Hansen, M., J. Pedersen, G. Pritzl 2000. Fund af biller i Danmark, 1999 (Coleoptera). – *Entomologiske Meddelelser* 68: 85-110.
- Hansen, V., 1965. Biller XXI. Snudebiller. – *Danmarks Fauna* 69: 524 pp.
- Heijerman, T. & F. Raemakers 2001. Over het voorkomen van de snuitkever *Otiorhynchus dieckmanni* in Nederland (Coleoptera: Curculionidae) – *Nederlandse Faunistische Mededelingen* 15. <http://www.repository.naturalis.nl/dokument/45870>
- Köhler, F., 2007. *Otiorhynchus salicicola* Heyden, 1908 (Col., Curculionidae) – eine neue Adventivart in Deutschland. – <http://www.koleopterologie.de/arbeitsgemeinschaft/index.html>
- Magnano, L. 1979. *Otiorhynchus dieckmanni* n. sp., eine neue Rüsselkäferart aus der DDR. – *Entomologische Nachrichten* 11/12: 183-186.
- Palm, E., 1990. *Otiorhynchus crataegi* Germar, 1824 fundet i Danmark (Coleoptera, Curculionidae). – *Entomologiske Meddelelser* 58: 9-10.
- Palm, E., 1996. Nordeuropas Snudebiller 1. De kortsnudede arter (Coleoptera: Curculionidae) – med særligt henblik på den danske fauna. – *Danmarks dyreliv*, bind 7: 356 pp.
- Telegraph.co.uk. 12.10.2002 <http://www.telegraph.co.uk/gardening/main.jhtml?xml=/gardening/2002/10/12/gsect12.xml>
- Verein für Naturwissenschaftliche Heimatforschung zu Hamburg e.V., 10.01.2008. Verbreitungskarten – <http://www.entomologie.de/hamburg/karten/>